SURINAAMSCH WEEKBLAD.

ABONNEMENT.

Voor 12 maanden. . . . . . . f 10.—
6 maanden. . . . . . . » 5.50.
3 maanden. . . . . . . » 3,00.

No. 42.
ZONDAG 15 OCTOBER.
1854.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor iedere regel . . . . f 0.25.
behalve 75 ct. Zegelgeld, hetwelk bij elke plaatsing moet voldaan worden.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIëN.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.
POST-KANTOOR.

Op aanstaanden ZATURDAG den 21sten dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie, Nickerie* en *Demerarij*, naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, worden gesloten.

Paramaribo, den 14 *October* 1854.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Overleden te *Nickerie punt* [*Nieuw Rotterdam*] op den 9den dezer, onze geachte Moeder JOHANNA MARIA JACOBA LENTZ, weduwe van wijlen JACOB BECK, in den ouderdom van bijna 62 jaren.

Paramaribo, den 13 *October* 1854.
J. J. BECK.
Jb. BECK Jr.
Mede voor onze Zusters, enz.

Iemand iets te *vorderen* hebbende van, *verschuldigd* zijnde aan, of *papieren* onder zich hebbende betreffende de Nalatenschap der overledene; gelieve daarvan aan- of afgifte en mededeeling te doen aan

Jb. BECK Jr.
(15099) *Executeur Testamentair.*

Worden bij inschrijving
tegen *Kontante Betaling* te koop aangeboden;

50 vaten *SUIKER*,

van plantaadje *Voorburg.*

De inschrijvings - billetten zullen worden aangenomen ten huize van Dr. H. ROIJER, tot Donderdag den 19 dezer, des middags ten 12 ure.

Zullende de Suiker (het hoogste bod goedgekeurd zijnde), gedurende den aanstaanden Spring, voor rekening en risico van den kooper van plantaadje moeten worden afgehaald.

DE SUIKER IS OP HET EFFECT TE BEZIGTIGEN. (14746)

De ondergeteekende zal door den Vendumeester A. SALOMONS, in het huis op den hoek van de *Watermolen-* en *Heerenstraten*, aankomende Mevrouw de Weduwe GALLÉZ, op Donderdag den 19 October, 's namiddags om 4 uren, doen verkoopen:

Welonderhoudene *Meubelen*, *Zilver-*, *Goud-*, en *Glaswerk*, Fijne *Dranken* waaronder extra *Jamaica Rum* in damejeans en kruiken.

Alsmede:

Eenige *SLAVEN*.

De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.

(15079) G. F. KESSEL.

Op aanstaanden VRIJDAG den 20n. dezer, des morgens om *half negen* ure, zullen ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS en ten overstaan van den Heer S. H. DE GRANADA Gezworen Klerk worden verhuurd:

De slaven *Profijt*, *Rolla* en *Julia*, aankomende den boedel de Wed. H. VAN DER SMAN geb. BLAAUW, volgens conditien welke ten kantore van HH. Gezworen Klerken ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 15 *October* 1854.
P. F. BROMET qq.
[15080] W. J. G. LABAD qq.

Te Koop:

Een goed *Rij* en *Chais PAARD* van Amerik. ras, met of zonder een *Vierwiels Rijtuig*.

Adres ter dezer Drukkerij. (15031)

Iemand ervaren in het vak van *TOUWSLAGERIJ*
gelieve zich, ter bekoming van nadere informatien, te vervoegen ter dezer Drukkerij.
(15082)

Aan Belanghebbenden!

De ondergeteekende, zijn vak als **METSELAAR** hervat hebbende, beveelt zich op nieuw aan in de gunst van het geëerd publiek en neemt aan om met bijlevering van MATERIALEN al de hem toe te vertrouwen Metselwerken naar vereischte en tegen *billijke prijs* te verrigten.

Woonplaats: *Hoogestraat* La. E No. 321.

Paramaribo, den 15 *October* 1854.
(15083) C. F. THIJM.

Ceder Blokken te koop.

Te bevragen ter dezer DRUKKERIJ (15084)

Ontvangen per de *Anna*, kapt. J. HILBRANDS en verkrijgbaar bij

J. W. GERDING,

Eene wel geassorteerde partij *Dames*, *Heeren*, *Meisjes*, *Jongens* en *Kinderen* SCHOENEN en LAARZEN in soorten.

(15085)

VOET & CO.

hebben ontvangen per de *Urania*;

Diverse *GOEDEREN*, als KINDERSPEELGOED,
waaronder een PAARDE STAL, diverse *Winkels*, *Poppen* met beweegbare oogen, *Glaswaren*, *Tooverlantaarns*, enz.

OUWELS, POTLOODEN, LAK, VOUWBEENEN, Nachtpitten, Naaikistjes, Toiletdoozen, Scheerspiegels en Doozen, Haak Etuis.

Alsmede eene

LUCHT BALLON.

Ook zeer goede BRILLEN, VERREKIJKERS, MICROSCOPEN en LORGNETTEN, *KAMMEN* en *BORSTELS*, Schildpadden **WERKMANDJES**, en meer andere ARTIKELEN.

Voor Dames:

HOEDEN, BLOEMEN, MIRTHE KRANSEN, ZILVEREN *KORENAAREN*, *etc. etc.*

Zij noodigen tevens een ieder minzaam uit hun wel geassorteerd MAGAZIJN, *met een bezoek te vereeren en de talrijke Artikelen in oogenschouw te nemen.*

[15086]

HUIDEKOPER & CO

maken nogmaals attent op hunne Advertentie dd. 16 August, waarbij de dissolutie hunner firma op *ultimo dezer maand bepaalt is*, en bieden hunne voorradige GOEDEREN, bestaande in:

SPIJKERS, Eng. VIJLEN en SCHAAFIJZERS, Breeuwwerk, ZEILDOEK, *Visschersgaren*, GAREN DRIL, Iersch Linnen, *Zwarte Thee*, *Verfwaren*, KALK CEMENT, Steenen, FIRE BRICKS, Eng. PLATLOOD, 14 voets *Suikervatenhoepels*, KATOENZAKKENDOEK, Patent en Lijn OLIE, **en zeer *GROVE HAGELS*, etc.**

tot zeer billijke prijzen bij groote kwantiteiten te koop aan. (13087)

FERD. HARTEN

heeft per kapts. STAPERT en HILBRANDS ontvangen:

Wit fijn NETELDOEK, garen en katoenen BOEKJESSTREEP, fijne en ord. Borstrokken, Sokken en Kousen, fijne en ord. lakensche en flaw. Petten, Dames, Heeren en Kinder ***ITAL. STROOHOEDEN***, Jongens en Kinderen leêren *SCHOENEN*, Merinossen dito, Meisjes en Kinder verlakte Kozakjes en Bandschoentjes.

Naaikatoen, KANTEN, roode Merkzijde, zw. zijden Veterband, Haarspelden, Naalden, Friseer en Neeten KAMMEN.

Fijne en ord. *Sigaren*, GENUA OLIE. Versche KRUIDENIERSWAREN, etc. etc.

Alsmede in Consignatie:

ROB. ELIXER. (15088)

Aangebragt per het schip *Urania*, en te bekomen voor *civiele prijzen* bij

G. OPPENHEIMER,

Versche Provisien en Dranken,

waaronder fijne *Roode* en *Rhijnwijn*, fusten en kelders *Genever*, *SELTSERWATER* in heele en halve kruiken, Groote Spaansche OLIJVEN. (15089)

***Puike* Hollandsche *BOTER*, à 85 cents per pond, bij**

(15090) A. DE LEON Jr. & Co.

Te bekomen bij

M. JUDA,

mits à *CONTANT*:

Zand AARDAPPELEN, Kom. KAZEN,
Gep. GARST, GRAAUWE ERWTEN, Bruine BOONEN, KANDIJ, PRUIMEN, } bij 't pond,

PARFUMERIEN, Spiegeltjes, *Petten*, *Porte Monnaie's Z.* en *Katoenen Beurzen*, *Dry-Madeira*, etc. (15091)

HET WEEKBLAD.

PARAMARIBO, 14 OCTOBER 1854.

Wij hebben, per de mailboot *Paramaribo* op gisteren, Europesche berigten ontvangen tot den 17 Sept. ll.

De groote gebeurtenis van het oogenblik is de expeditie naar de Krim, welke den 4 Sept. onder zeil is gegaan. Deze expeditie bestaat uit 90,000 man troepen der geallieerden en 600 zeilen. Maarschalk St. Arnaud is den 4n, aan boord van de Charlemagne naar de bestemmingsplaats gezeild. — Men meldt dat hij in particuliere brieven zijn vertrouwen op den goeden uitslag der onderneming onverholen te kennen geeft, even als hij dit gedaan heeft in zijne proclamatie (zie *eene andere kolom*). Hij rekende er op, zegt men, dat hij den 8sten aan de Russen een slag zoude geleverd hebben, omtrent welks uitslag hij geen twijfel voedde; dat hij den 10den een aanvang zoude maken met de insluiting der vesting en die tusschen den 25sten en 30sten zoude binnentrekken. Hoewel het mogelijk is, dat de maarschalk juist geene bepaalde dagteekening opgegeven hebbe, schijnt het evenwel stellig, dat zoowel de opperbevelhebbers als de officieren en de soldaten bij hun vertrek van Varna, de beste verwachtingen van den uitslag der expeditie koesterden, en zich overtuigd houden dat binnen eene maand Sebastopol in hunne handen zoude zijn. Aan de andere zijde zijn ook de Russen vol zelfvertrouwen. De uitkomst zal leeren.

In een brief uit Konstantinopel, voorkomende in den *Moniteur* wordt op eene openhartige wijze, de gronden ontwikkeld, welke de Westersche mogendheden bewogen hebben, om deze gewigtige onderneming nu reeds te bestaan, terwijl men zich geenszins de moeijelijkheden ontveinst, welke daarmede gepaard gaan. Sebastopol, zegt deze brief onder anderen, is de meest geduchte der bezittingen van Rusland in de Zwarte Zee, en de omstandigheden hebben tot de overtuiging geleid, dat men aan de onderneming geheel en al het karakter van een plotselingen aanval (*coup de main*) moest geven, dat het vergevorderde van het jaargetijde niet gedoogde de onderneming langer uit te stellen en te wachten tot dat Rusland al de ontzaggelijke versterkingen op de Krim bijeenverzameld had, welke het onophoudelijk daarheen zendt. Nu de Krim tot elken prijs te bemagtigen of de heerschappij van het Oosten aan Rusland over te laten, was het noodzakelijk alternatief, waarin zich de Westersche mogendheden geplaatst zagen. Een bespoedigde aanval echter, zegt de bewuste brief, strookte het meest met den strijdlust der hoofden van de vereenigde legers en met het ongeduld der soldaten, die vermoeid waren door een oorlog zonder gevechten, welke na de langdurige beproevingen van een ver afgelegden afstand en van doorgestane ziekten, hen slechts tegenover ledige legerplaatsen lieten van een vijand, die te voorzigtig was om hen af te wachten. Buitendien wordt uitdrukkelijk te kennen gegeven, dat de vereenigde troepen met het doel aan land gaan om slag te leveren aan het Russische leger, indien dit zich vertoont om hunnen voortgang te stuiten, en om onverwijld Sebastopol aan te tasten, zoo de Russische troepen den slag niet mogen aannemen. Het spreekt van zelf, dat indien de slag door de Russen werd aangenomen en verloren, de aanval van de geduchte vesting niettemin stellig zoude plaats grijpen. Maar de Westersche mogendheden hebben ook de mogelijkheid van eene nederlaag voorzien. In dit geval zoude de expeditie weder ingescheept worden en vooreerst de poging staken, om haar later met meer kracht en magt en met nog meerdere kans om de onderneming te doen slagen dan de tegenwoordige expeditie, te hervatten.

Volgens den *Moniteur de l'Armée* zal de inscheping van de expeditie naar de Krim in het geheel slechts 6 dagen vereischen. De sterkte van het leger wordt in dat blad begroot op 60,000 man, 120 stukken geschut met bespanning en 1500 ruiters.

Van zijnen kant beert de *Constitutionnel* een artikel over de rol, welke de vereenigde eskaders in de Oostzee hebben gespeeld en waaruit schijnt te blijken, dat in het begin van den veldtogt van 1855 de aanval tegen Sweaborg en Kroonstad zal plaats hebben. Gelijk men dus ziet, zal, hoedanig ook de uitslag zij der groote onderneming, waarop thans aller oogen gevestigd zijn, en indien de diplomaten den winter, welke de krijgsbedrijven uit noodzakelijkheid zal doen staken, tot onderhandelingen bezigen, maar daarin niet naar wensch mogten slagen, dan zal, zeggen wij, in de aanstaande lente de onderneming met vernieuwde kracht hervat worden. Het ontbreekt dan ook niet aan lieden, welke, door dit vooruitzigt ontmoedigd, aan een algemeenen oorlog beginnen te denken. Vooral in Italie voorziet men eene verwikkeling en men gaat zelfs zoover aan de Westersche mogendheden de bedoeling toe te schrijven, aldaar tegen Oostenrijk een oorlog te willen verwekken, ten einde het te straffen voor zijn afkeer om deel te nemen aan de vijandelijkheden tegen Rusland. Het valt echter niet te ontkennen, dat deze laatste vrees zeer onwaarschijnlijk, ten minste al te voorbarig is.

De *Nouvelliste de Marseille* deelt de volgende bijzonderheden uit Varna mede:

„De geheerscht hebbende ziekte heeft opgehouden, de verliezen zijn hersteld en eene menigte menschen en dieren zijn bezig om in vier honderd vaartuigen de geduchte belegerings-toestellen en krijgsmaterieel te laden.

„Reeds zijn 100 stukken veld-artillerie en 10,000 schanskorven geladen; de belegerings-artillerie der Engelschen en Turken is gereed; de Fransche, die ongetwijfeld beter is, liet, wel is waar, op zich wachten, doch zij komt toch; 25,000 Engelschen, 30,000 Franschen en 8000 Turken zullen zich inschepen aan boord van 30 linieschepen, 60 stoomfregatten en 300 schepen van allerlei grootte, die zee zullen kiezen, men weet niet waarheen. Wanneer, ik zeg men weet niet waarheen, dan vergis ik mij; ik weet even als iedereen, dat het Sebastopol betreft; doch de verzekering kan ik eerst geven in mijn volgenden brief, die gedagteekend zal zijn van de plaats der ontscheping, welke die ook zijn moge. Ziehier intusschen eenige geruchten, uit eene goede bron ontleend. Het geheele leger, behalve de kavallerie, die weder over den Balkan zal terugtrekken, zal zich inschepen in twee konvooijen om drie mijlen ten Noorden van Sebastopol ontscheept te worden, op eene uitgestrektheid strands van 1500 el, tusschen twee rivieren, als het ware daargesteld voor de ontscheping, want het overige gedeelte van de kust is een steile rotswand. Volgens de gedane verkenningen kunnen de schepen op 100 ellen van het strand naderen, waarop, indien de zee het vergunt, in drie uren, en onder de bescherming van ruim 2000 stukken geschut, vijftig duizend strijders, het geweer op schouder, spade en houweel in de hand, geworpen zullen worden; en deze zullen weldra, met behulp der schanskorven, de eerste grondslagen voor eene uitgestrekte legerplaats hebben gelegd, die voorzien zal worden van levensbehoeften voor twintig dagen en het noodige materieel voor de kanonnen, mortieren, geweren en mijnen.

„Na deze ontscheping en na de oprigting der ambulances, magazijnen enz. zal men zich regtstreeks begeven naar de citadel, die den regter oever van de uitgestrekte baai, waar de stad gebouwd is, beheerscht. Daar is nu juist het belangrijke punt in gelegen, want, zegt men, is eenmaal de citadel genomen, dan kan de stad, die zich aan den tegenovergestelden oever bevindt, gebombardeerd en in de asch gelegd worden even als de vloot, die zich niet op zee waagt, doch die bestaat en gelegen is in het midden der militaire haven achter drie geduchte staketsels en onder de bescherming van meer dan 700 vuurmonden. Indien wind en weder ons gunstig zijn, zal dus tegen den 8sten Sept. dat ontzettende, oorverscheurende concert plaats kunnen hebben."

— Rusland heeft een weigerend antwoord gezonden op de door de Westersche mogendheden gestelde voorwaarden. Het is ten gevolge van dit antwoord, dat Oostenrijk verklaard heeft, in de verwerping der vier voorstellen geen *casus belli* te zien. Dat Pruissen zich met dat gevoelen geheel vereenigt, spreekt van zelf.

Oostenrijk zal de diplomatische pogingen der westersche mogendheden ondersteunen, maar het is niet gezind, om voor alsnog een werkzaam deel te nemen aan den oorlog tegen Rusland. Wel onderrigte personen blijven het er derhalve voor houden, dat Oostenrijk voor alsnog iets anders onderneemt dan de Donauvorstendommen te bezetten, iets waartegen geen der mogendheden opkomt en hetgeen geenerlei uitzigt geeft, dat het zijne vredelievende rol zal laten varen.

Schamyl heeft eene schitterende overwinning behaald op de Russen in de nabijheid van Tiflis. Zij verloren eene menigte strijders, zeven stukken geschut, 3000 tenten en al hunne bagage. De Turken hebben de Russen mede bij Gudiri geslagen en die plaats ingenomen.

De veldtogt in de Oostzee is geëindigd. De Fr expeditie troepen, waarvan velen aan de Cholera overleden zijn, zijn op weg naar Frankrijk. Generaal Baraguay d'Hilliers is reeds te Parijs aangekomen.

Admiraal Napier is op het punt van de Oostzee terug te keeren. Men wil dat ontevredenheid over zijne stelling en de bevelen welke hem in zijne handelingen hebben tegengehouden daarvan de rede is. Er liep het gerucht dat de Fransche vloot uit de Oostzee is teruggeroepen.

Oostenrijksche troepen onder Generaal Hess zijn Wallachije binnengerukt, ingevolge een tractaat met de Porte. Er wordt echter nu reeds luide geklaagd over de onheuschheid waarmede de Oostenrijksche Officieren de troepen des Sultans bejegenen.

In Rusland zijn bevelen uitgevaardigd dat elke stad, op het punt om in handen des vijands te vallen in brand gestoken en met alles vernield zal moeten worden. — Een eskader der vereenigde vloot had zich voor Odessa vertoond naar men wilde om die stad te bombarderen. — Volgens eene proclamatie van den Gouverneur dier plaats, moet deze schoone stad, ingeval het beleg niet mogt kunnen worden volgehouden verbrand en alzoo een tweede Moskou daarvan gemaakt worden. De bevolking zoude alsdan zich naar Tirasopol moeten begeven.

———

De tijdingen uit het moederland zijn als volgt:

Den 4 Sept. is de zitting der Staten-Generaal op de gewone wijze door den minister van Binnenlandsche Zaken namens Z. M. plegtig gesloten met de volgende aanspraak:

„*Mijne Heeren!*

„Op last des konings heb ik mij in uw midden begeven om deze zitting der Staten-Generaal te sluiten en U, dank te zeggen voor den ijver in het behartigen van 's lands belangen betoond.

„Overtuigd van uwe bereidwilligheid om tijd en rust ten offer te brengen waar die belangen het vorderen, heeft de koning met vertrouwen verschillende en daaronder belangrijke voorstellen van wet, aan uwe beraadslagingen onderworpen, en ofschoon de zitting daardoor lang van duur zij geworden, hare uitkomsten zijn in dezelfde mate veelvuldig en gewigtig geweest.

„Zoo werden ter uitvoering van het 5de additionnele artikel der grondwet, de wetten betreffende het armbestuur en het beleid der regering van Nederlandsch Indie vastgesteld. Door nieuwe wettelijke voorschriften betreffende het strafregt, werden verouderde en met de tegenwoordige denkbeelden strijdende bepalingen vervangen. — Met uwe eenparige goedkeuring werden in het tarief van regten op den in- en doorvoer wijzingen gebragt, welke de ontwikkeling van den handel vorderde. — Door de regeling van het muntwezen in de Indien en door het aanwijzen der middelen tot zijn herstel, werd voldaan aan hetgeen de billijkheid en het welbegrepen belang van het moederland en den kolonien eischten.

„Met onbekrompenheid hebt gij uwe ondersteuning verleend tot het aanvangen of voortzetten van werken van publiek nut en de regering krachtdadig bijgestaan in hare pogingen om door ontwikkeling van van nijverheid en ondernemingsgeest de algemeene welvaart te bevorderen.

„Het zal niet noodig zijn, Mijne Heeren! u te herinneren de verschillende wetten, die, behalve de opgenoemde, zijn tot stand gekomen, om deze zitting met grond te mogen rangschikken onder die, welke rijk aan uitkomsten zijn geweest, ook al moge men het betreuren dat de tijd niet heeft toegelaten eenige gereedliggende ontwerpen, waaronder dat tot regeling van het lager- en middelbaar onderwijs, te behandelen.

„Wanneer wij het oog vestigen op den afgeloopen werkkring, dan mogen wij ons verheugen, dat deze zitting op nieuw het bewijs heeft geleverd, dat in de vergadering der Staten-Generaal van Nederland, de gewigtigste onderwerpen, ook bij verschil en strijd van meeningen, met warme belangstelling, maar te gelijk met kalmte en bezadigdheid, worden behandeld, en mogen wij tevens met dankbaarheid het voorregt erkennen, dat wij, met volharding voortgaande, onze werkzaamheden tot een goed einde hebben gebragt.

„Mogen zij, onder den zegen des Allerhoogste, rijke vruchten dragen voor het dierbaar vaderland!

„In naam des konings verklaar ik deze zitting der Staten-Generaal gesloten."

Ingevolge art. 95 der Grondwet, zal de gewone vergadering der Staten-Generaal, zittingjaar 1854-1855, op Maandag 18 Sept. worden geopend.

De zaak van kapitein Gibson, zoude tot eene minnelijke vereffening gebragt worden. De Amerikaansche gevolmagtigde was in den Haag teruggekeerd.

In sommige plaatsen heeft zich de Cholera vertoond. De meeste staten van Europa werden door deze vreeselijke ziekte geteisterd.

Uit Rotterdam schrijft men:

„Wij vernemen met genoegen, dat van wege het ministerie van kolonien vier voormalige leerlingen der landhuishoudkundige school te Groningen, door het bestuur dezer inrigting daartoe aanbevolen, benoemd zijn tot kweekelingen voor het boschwezen in Nederl. Indie, ten einde, na op 's rijks kosten zich nog twee jaren lang nader in de houtteelt in het groot in Duitschland geoefend te hebben, als ambtenaren voor het boschwezen

naar Java te vertrekken; terwijl er ook later gelegenheid zal zijn tot soortgelijke plaatsing van enkele leerlingen der landhuishoudkundige school, wanneer zij hunnen leertijd aldaar behoorlijk zullen hebben voleindigd. In eene lang gevoelde behoefte onzer kolonien zal daardoor met den tijd voorzien worden.

— Te Schiedam hebben ernstige ongeregeldheden plaats gehad, welke, zoo als meest altijd met dergelijke oploopen het geval is, uit eene kleine, weinig beduidende omstandigheid voortsproten.

Een melkboer, J. v. D. genaamd, werd door zijn vrouw verdacht, in eene verboden betrekking te staan tot de jongste der dienstboden; een meisje van omstreeks 14 jaren. Op zekeren dag, nu ruim vier weken geleden, meende de vrouw bijzondere reden te hebben, op haar echtvriend onterreden te zijn, vermits hij gevonden was in een afgezonderd gedeelte van hunne woning met het meisje kaas te keeren. De vrouw deed hare verwijtingen deswege zoo luide, dat het gemeen er kennis van kreeg. Al spoedig maakte de speculatiegeest hiervan gebruik en werd de vermeende misdaad van den melkboer in den vorm van straatliedjes aan het volk medegedeeld. Het gevolg hiervan was dat de melkboer des avonds door een groot getal straatjongens en niet minder meiden en vrouwen, met gezang en geschreeuw werd te huis gebragt.

Maandag avond 6 Sept. was de pret met den melkboer wel het ergst en hadden ook volwassen personen daaraan deel genomen. De burgemeester requireerde de hulp der militaire magt en op Vrijdag den 8sten Sept., zijn onder bevel van kapitein FRANCKE, 110 infanteristen de stad binnengerukt, benevens nog 55 man rijdende artillerie, onder kommando van kapt. VON PESSEL. Dank zij de voortreffelijke militaire maatregelen, is de rust niet weder gestoord. De kannonneerboot No. 24 is op de rivier voor de stad verschenen, maar weder vertrokken.

— Te gelijker tijd dat te Petersburg op den 1n. Sept. officieel het berigt werd medegedeeld, betreffende de bemagtiging van Bomarsund, werd ook tot gerustistelling van het publiek in een dagblad te 's Gravenhage betoogd, dat een aanval op Kroonstad steeds ten nadeele zelfs van de beste en sterkste vloten, moest uitvallen.

— Koning LEOPOLD van Belgie heeft den Keizer NAPOLEON III een bezoek gebragt. Ook Prins ALBERT heeft het kamp te Boulogne bezocht en is door den franschen keizer op de luisterrijkste wijze ontvangen.

— Bij gelegenheid van het diner, door den Keizer, aan Prins ALBERT te Boulogne aangeboden, beantwoordde de Keizer den toast van Prins ALBERT, met de verklaring, dat hij hoopte, dat onder de vaanen van Frankrijk en Engeland, welke den regenboog der vrijheid vormen, het juk van den despoot weldra zal zijn vernietigd.

— De keizer van Rusland heeft in een vleijenden brief aan den prins BEBUTOFF I dezen wegens zijne overwinning over Turksche leger bij Kjuruk-Dere op den 24sten Julij benoemd tot ridder der orde van den H. Apostel ANDREAS.

— De stand van zaken blijft te Madrid een geruststellend aanzien behouden. Het ministerie blijft vereend en de maatregelen die het neemt, kenteekenen het vaste besluit, om overal de handhaving der orde te verzekeren, om de wanordelijkheden in de provincien te onderdrukken en om het bestuur te hervormen. De wederinvoering van de door de junta's afgeschafte regten of belastingen, heeft, over het algemeen genomen, geen weêrstand ontmoet. Men hoopt dat de provincien, voornamelijk welgezinde leden zullen afvaardigen in de constituerende cortes. Te Madrid zelf is eene merkbare verbetering in de publieke opinie ontstaan, sedert men de gevaren der regeringloosheid van nabij heeft leeren kennen.

— Het belangrijkste feit, dat uit Madrid is te melden, is het vertrek van den Heer SOULÉ, gezant van de Vereenigde Staten. De Heer SOULÉ heeft den 31sten Aug. de hoofdstad te middernacht verlaten; zelfs is het ministerieel der ambassade reeds bij den eersten gezantschaps-secretaris, den Heer PEREZ, overgebragt. Het zal wel geen betoog behoeven, dat deze gebeurtenis niet slechts de grootste sensatie maakt, maar tot allerlei vermoedens en onderstellingen aanleiding geeft. Men verkeert ten eenen male in het onzekere omtrent de redenen, die tot het vertrek van den Heer SOULÉ leiden.

— Ten gevolge der klagten van een der bewoners van Greytown, die door het verbranden dier stad zwaar hebben geleden, was de kapitein HOLLINS, van het Amerikaansche oorlogschip Cyane, die de stad had doen plat schieten, tot vergoeding van schade in hechtenis genomen, doch tegen het leveren van 10,000 doll. borgtogt weder op vrije voeten gesteld.

— De door het Fransche ministerie van oorlog ontvangene rapporten betreffende den gezondheidstoestand der troepen in het Oosten spreken van 5500 dooden bij het leger aldaar.

Het *Grahams Town Journal* zegt, dat een oorlog tusschen de Hollandsche boeren aan de Oranje-Rivier en den Koning LETSEA te verwachten is; reeds moeten de boeren van het district Harrismith in aantogt zijn.

De *Times*, het berigt bevestigende van de verwoesting der vestingwerken van Hango door de Russen zelve, zegt in zijn nommer van den 4n. Sept.: De inneming van Bomarsund heeft onze kracht en des vijands zwakheid aan het licht gebragt. De muren dier vesting waren van massief graniet, negen voeten dik, het dak van ijzer over eene zandlaag van zes voeten dikte. En echter is zij door eenige aan strand gebragte stukken geschut en door het vuur onzer schepen, die op 2700 yards afstand lagen, binnen korten tijd zoo grondig verwoest, dat wij zelven afgezien hebben van het plan om haar weder op te bouwen. En wat de Russen er van denken, is thans blijkbaar: den eersten slag ontvangen hebbende, kwamen zij den tweeden voor, door zelve de vestingwerken van Hango te vernielen. Dit is eene hoogst opmerkelijke daad: zij verraadt de beduchtheid en ongerustheid van het Russische gouvernement duidelijker dan met woorden kon geschieden. Door den val van Bomarsund heeft het gezien, dat al zijne vestingen langs den golf van Finland genomen kunnen worden; het heeft niets anders dan graniet en ijzer als schutsweer tegen onze vuurmonden; en het is nu gebleken, dat geen van beide tegen onze drijvende batterijen bestand zijn. Kronstadt zelf is niets anders dan een Bomarsund op groote schaal; en waarom zouden wij het bij de welgeslaagde proefneming laten? Het jaargetijde maakt zulks nog niet noodzakelijk; immers uit eene voor ons liggende lijst van dagteekeningen, die de 135 laatstverloopen jaren omvat, blijkt dat de Newa gemiddeld eerst op den 13n. November door het ijs gesloten wordt. Laat ons een tweede Bomarsund zoeken; misschien sleept het een ander Hango in zijnen val mede.

— De proclamatie, waarbij de maarschalk de ST. ARNAUD aan zijne troepen het vertrek en het doel der expeditie naar de Krim te kennen geeft, luidt aldus:

Soldaten!

» Te midden van droevige gebeurtenissen, die der vergetelheid moeten gewijd worden, hebt gij een schouwspel van volharding, kalmte en geestkracht gegeven.

» Het uur is daar om te strijden en te overwinnen! De vijand heeft ons aan den Donau niet afgewacht. Zijne gedemoraliseerde en door ziekten vernietigde kolonnes, verwijderden er zich met moeite van. Het is wellligt de Voorzienigheid, die ons de beproeving dier ongezonde streken wilde besparen. Zij is het ook, die ons naar de Krim roept — een land zoo gezond als het onze — en naar Sebastapol, de zetel van Ruslands magt. Het is in de muren van Sebastapol dat wij gaan zoeken den waarborg van den vrede en de zekerheid van naar onze haardsteden, terug te kunnen keeren. De onderneming is groot en onzer waardig. Gij zult haar door middel van de meest ontzagwekkende krijgs- en maritieme toerusting, die immer gezien is, verwezentlijken. De verbonden vloten, met hare 3000 vuurmonden en hare 25000 matrozen — uwe mededingers en wapenbroeders —, zullen naar de Krim een Engelsch leger overbrengen, welks moed uwe vaderen hebben leeren te eerbiedigen, — alsmede eene keurbende Turksche soldaten, die onder uwe oogen hunne proef hebben afgelegd, en een Fransch leger, dat ik het regt en de trots heb om de keur van ons geheel leger te noemen.

» Ik zie daarin meer dan waarborgen tot welslagen; ik zie er het welslagen zelf in.

» Generaals, opperhoofden, officieren van alle wapens! Gij zult het vertrouwen, waarmede mijne ziel is vervuld, deelen, en het in de ziel uwer manschappen weten over te planten.

» Weldra zullen wij gezamenlijk op de wallen van Sebastopol de drie vereende banieren begroeten met onzen volkskreet: *Leve de Keizer!*"

Aan den *Times* wordt gemeld, dat de cholera te Bomarsund, bijna even zoo hevig woedt als te Varna. De Fransche troepen op de Alands-eilanden moeten reeds 600 man verloren hebben; volgens anderen bedraagt het verlies dagelijks 30 à 40 man.

Een Belgisch dagblad behelst het volgende:

— De Duitsche bladen deelen een feit mede, zoo buitengewoon, dat wij bijna zouden weigeren er geloof aan te hechten, indien niet de meest beroegde personen en verscheidene geleerde genootschappen van Berlijn, Weenen en Munchen voor de waarheid er van instonden.

De gravin van K....ig had uit haar eerste huwelijk twee zoons, tweelingen, die zij innig lief had. Nadat zij gedurende hunne kindschheid onophoudelijk in levensgevaar hadden verkeerd, besloot de gravin tot herstel hunner kwijnende gezondheid Duitschland, waar zij uitgestrekte landgoederen had, te verlaten en zich in Italie neder te zetten. Daar groeiden de tweelingen op, en herstelden zich hunne krachten; maar zij bleven dezelfde fijngevoeligheid van zenuwen bezitten, die, van hunne jeugd af, hun leven in gevaar had gebragt. Zoowel in uiterlijk voorkomen, als in aanleg en karakter, waren zij elkanders sprekend evenbeeld. Beiden toonden zij grooten aanleg voor de schoone kunsten, vooral voor de schilderkunst. Op hun zestiende jaar hadden zij een gevestigden naam als schilders. Op dien leeftijd herhaalde zich hunne zenuwziekte in erger graad dan voorheen; bij beiden vertoonden zich dezelfde verschijnselen, en de geneesheeren gaven den raad om ter verdere voorkoming van die ziekte de jongelingen van elkander te scheiden. Eerst weigerden zij volstrekt; maar ten laatste gaven zij aan de dringende bede hunner moeder toe en lieten het tot beslissen, wie van beiden haar verlaten zou.

Alfred K....ig begaf zich naar Griekenland en Egypte. Zijne reis zou een jaar duren. Geregeld schreef hij aan zijne moeder en zijnen broeder en zond hun daarbij schetsen van de schilderijen, die hij onder handen had. Zonderling! zijn tweelingbroeder, die in Italie achtergebleven was, teekende en schilderde volkomen hetzelfde als Alfred. Zoo dikwijls er eene schilderij in olie of waterverw uit Alexandrie of Athene kwam, konden de wederga er van in het atelier van zijn broeder vinden, en zoo geheel in alle deelen overeenstemmende, dat de kunstenaar zelf er naauwelijks eenig onderscheid in kon ontdekken.

Alfred K....ig stierf ten gevolge van een togt in Opper-Egypte. De geneesheeren, die hem behandeld hadden, zonden een getrouw verslag van al de bijzonderheden zijner laatste levensdagen aan zijne ongelukkige moeder. Denzelfden dag, op hetzelfde uur, onder geheel gelijke omstandigheden was ook zijn tweelingbroeder gestorven; de laatste woorden van beiden waren volkomen dezelfde.

De troostelooze moeder keerde daarop naar Duitschland terug, waar haar echtgenoot eene hooge betrekking bekleedde, en een paar jaar later schonk zij wederom het leven aan tweelingen, die het evenbeeld waren der zoons, die zij verloren had. Zij ontvingen dezelfde namen als hunne overleden broeders, en al wat de jeugd van dezen gekenmerkt had, herhaalde zich bij de jongere broeders. Ook ditmaal besloot de gravin haar land met een zachter klimaat te verwisselen.

Zij begaf zich naar Spanje; de jongelieden toonden denzelfden aanleg voor de schilderkunst, en maakten zich naam door hun penseel. Op hun zestiende jaar deed zich ook bij hen die herhaling der ziekte voor en, hoe de moeder er zich aanvankelijk ook tegen verzette, eindelijk gaf zij toe dat hare zonen van elkander verwijderd zouden worden. Het lot wees wederom Alfred aan, die zich naar het zuiden van Spanje begaf.

Hetzelfde verschijnsel dier gelijkheid van denkbeelden openbaarde zich ook bij hen; de een schilderde te Madrid of Barcelona, wat de ander te Gadiz op het doek bragt. Na verloop van een jaar zou Alfred naar zijne moeder terugkeeren. Den dag van zijn vertrek werd hij ziek en stierf op hetzelfde oogenblik, dat zijn broeder den adem uitblies in de armen zijner moeder; beiden spraken stervend dezelfde woorden uit, die hunne oudere broeders op hun doodbed op de lippen hadden gehad.

Bij Gouvernements-resolutie van den 7n. October No. 1397, is aan Finette Adriana Tabor en hare kinderen Jan, Pieter Christiaan, George William, Charles Hendrik en Johanna Maria Tabor vergund, om zich voortaan te noemen:

Finette Adriana Maij,
Jan Maij,
Pieter Christiaan Maij,
George William Maij,
Charles Hendrik Maij, en
Johanna Maria Maij.

Bij Gouvernements resolutie van den 10n. October No. 1410, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings in de divisie *beneden Commewijne*, benoemd:

a. Tot 1n. *Luitenant*, de 2e. Luitenant A. Ricketts, en
b. Tot 2n. *Luitenant*, de heer C. A. de Sanders.

Versche Provisien,

waaronder

Goede AARDAPPELEN,

te bekomen bij

(15092) LUGARD & COMP.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY,

zijn een zeker werkend middel, in gevallen van gebrek aan spijsvertering, winderigheid, lever, ziekte, verzwakking der ingewanden enz.

De Heer J. BILLING te Newton in het graafschap Devon, verklaart in eenen brief aan den professor HOLLOWAY, gedagteekend den 4 December 1852, dat hij drie jaren lang geleden had aan gebrekkige spijsvertering en leverziekte, en dat hij van tijd tot tijd zoo hevige pijnen in de ingewanden gevoelde, dat hij voor zijn leven begon te vreezen. De aangewende geneesmiddelen hielpen niet. Eindelijk raadde men hem aan de pillen van HOLLOWAY te gebruiken, dit deed hij, en in weinig tijd verdwenen alle kenteekenen van ziekte, en bevond hij zich geheel hersteld.

Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, à *f* 1, *f* 3 en *f* 5.

(15093)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9 dezer, het schip Urania, kapt. Stapert, van Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. bark James Cook, kapt. W. Wotton, van Boston.

Den 12n. het schip Anna, kapt. Hilbrands, van Amsterdam.

Den 13den, 's Rijks koloniale schroefstoomboot Paramaribo, kapt L. Wildschut van Demovarij.

In de Marowijne voor het Etablissement Montecattiuisoord.

Den 28sten Sept. jl., de Eng. brik H. N. Hutchens, Kapt, J. B. Boig, ter inneming van eene lading hout naar Martinique.

UITGEKLAARD.

Den 12den, het schip Eliza, kapt. D. W. Visser, naar Amsterdam, lading: 447 vaten Suiker 671,065 pond, 39 vaten en 1 baal heele Koffij, 29,687 pond, 58 balen sch. katoen 19,085 pond, 4 balen vuile dito 1,135 pond, 53 puncheons rum, 6,282 gall. en 108 pies vierkant hout.

Den 13den, het schip St. Vitus, kapt. H. Middel naar Amsterdam, lading: 280 vaten Suiker 427,568 pond en 25 stukken □ Hout.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 13den Sept. het schip Aidina Anna Susanna, kapt. Schenk, van hier.

UITGEZEILD NAAR HERWAARTS.

Den 8 Sept met schip Juno, kapt. de Lang.

UIT SHIELDS NAAR HERWAARTS.

Den 29 Aug. het schip Janua, Adriana, kapt. Franken

UIT TEXEL NAAR DE MAROWIJNE.

Den 6 Sept. het schip Albina, kapt. Zwanenburg.

SCHEPEN IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip Anna, kapt. Hillebrands, adres bij M. D. Juda kopere.

Het schip Elisabeth, kapt. A. J. Haverbult, adres bij J. G. Fonseca Fz.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip Eliza: Mejuf. G. Rixwinkel, echtg. van J. de Vries, Robbé en 4 kinderen.

Prijzen der Producten.

Bij inschrijving verkocht.

SUIKER: Den 9n. dezer, van pl. Lodewijksburg, 36 vaten a 6,01 ct.

KOFFIJ: Den 12n. van pl. Concordia, 15 balen heele, a 20,53 en 22 c., 3 dito gruis en 2 dito zwarte a 5 ct.

Bij executie verkocht:

KATOEN: Den 13n. van pl. la Perseverance, in Coronie, 5 balen a 23 ct. en 10 dito a 23 75 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 7den tot den 14den October 1854, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 7den, Matthieu Nicolaas Struik, zoon van Sophietje Struik, 23 jaren.

Den 8sten, Matthijs Marcus Lopes, 63 jaren.

Den 9den, Adjuba van Norden, echtg. van Jacob Norden 68 jaren.

Den 10den, Johannes L. Wakker, 16 jaren, ligt matroos aan boord van het schip Eliza.

Idem, Francina Jacoba Geertruida Langevreugd 10 m.

Den 11den J. R. Leijens 23 jaren, stuurman aan boord van het schip Elisabeth.

Den 12den, Judith Moron echtg. van Daniel Fernandes, 83 jaren.

Den 13den, Cornelia Bleijerveld, 74 jaren.

HERINNERINGEN DER WEEK.

Zondag 15 October het jaar 70 v. C. VIRGILIUS (PUBLIUS VIRGILIUS MARO) geboren in een klein dorpje, tegenwoordig bekend onder den naam van Pietole, nabij Mantua gelegen, onder de regering van de Consuls CRASSUS en POMPEJUS. Zijn vader was — alhoewel dit niet zeker bekend is — hoogst waarschijnlijk Landbouwer en veefokker; ten minste VIRGILIUS had eene hut tot geboorteplaats, en herdersjongens tot speelmakkers. VIRGILIUS ontving te Cremona het eerste onderwijs en, te Milaan zijne meer wetenschappelijke en hoogere opvoeding, en van daar trad hij vol jeugdig vuur, als dichter in de wereld op. VIRGILIUS was niet alleen dichter, maar tevens in hooge mate bekwaam in de natuur- en wiskunde, alsmede in de geschiedenis. Op den ouderdom van vierëndertig jaren dichtte hij zijne *Georgica*, hetwelk door alle eeuwen heen als het voortreffelijkste leerdicht beschouwd is. Het grootste gedeelte van zijn leven sleet hij te Sicilië had verscheidene eigene tuinen, hem door AUGUSTUS geschonken, en was in het bezit van een aanzienlijk vermogen, waarvan hij een schoon en milddadig gebruik maakte, zoodat al zijne betrekkingen door hem een zekeren welstand genoten; daarbij leefde hij zeer ingetogen, zoodanig dat hij in Napels gewoonlijk VIRGO genaamd werd. Zijne werken waren na de *Georgica*, zijne *herderszangen* en zijn *Eneas*, welk heldendicht hem in rang naast HOMERUS doet plaatsen. Zelf eenige leemten in dit dichtstuk vindende, verlangde hij die te herstellen en vertrok naar Athene, om dit te bewerkstelligen. Nadat hij deze taak volbragt had keerde hij naar Rome terug, doch bezweek onder weg aan eene plotselinge ongesteldheid in den ouderdom van twee ën vijftig jaren: zijn stoffelijk overschot werd te Napels bijgezet.

Maandag 16 — 1813. JOHANNES RONGE, de hervormer der Catholijke Kerk in Duitschland geboren te Bisschopswelde. In 1839 werd hij tot Priester gewijd, doch spoedig bragt hij door zijne geschriften eene verandering in de Roomsche Eeredienst te weeg, zoodat op den 15 Februarij 1845, op eene Concilië te Leipzig gehouden, werd overeengekomen, dat zijne volgelingen zich zouden noemen Duitsche Catholijken. Vervolgens werd er bepaald, dat bij deze eeredienst slechts twee Sacramenten zouden worden aangenomen, als de Doop en het Avondmaal; en eindelijk dat bij hen van af dat oogenblik werden verworpen: 1. het Pausselijk primaat; 2. de oorbiecht; 3 de ongehuwde staat bij Priesters; 4. aanroeping van Heiligen en 5 de aflaat.

Dingsdag 17 — 1796. De republiek Venetie wordt door de Franschen omvergeworpen, en verliest bij de sluiting der vrede van Campo Foimio hare bezittingen aan Frankrijk.

Woensdag 18 — 1697. CZAAR PETER DE GROOTE, Keizer aller Russen, komt in een klein plaatsje in Noord-Holland, Zaandam genaamd, aan, en onder den naam van *Pieterbaas* treedt hij in dienst bij LIJNST TEEUWISZOON ROGGE, scheepstimmerman, om dat ambacht te leeren.

Donderdag 19 — 1216. JAN zonder land (de broeder van RICHARD LEEUWENHART) Koning van Engeland, sterft door vergiftiging.

Vrijdag 20 — 1827. Groote strijd bij Navarino door Frankrijk, Rusland en Engeland, ten einde de Turken te dwingen, hunne barbaarsche woede tegen de Grieken te staken.

De verbondene mogendheden behalen de overwinning, en vernielen de Turksche vloot.

Zaturdag 21 — 1520. FERDINAND MAGGELLAAN, de eerste bekende reiziger om de wereld ontdekt de straat later naar hem genoemd, eene zeeëngte tusschen het vaste land van Zuid-Amerika en het Vuurland, beginnende bij kaap Virgin (Maagdenkaap) bij Z.-Amerika en kaap Espiritu Sancto van Vuurland, loopende tusschen vele eilanden, ondiepten en brandingen bijna 100 mijlen met eene breedte van 2 tot 16 mijlen om het Zuidelijkste punt van Amerika, of kaap Forward heen in de Zuidzee. Het grootste gedeelte van het jaar, waaijen er hevige stormen, en het vaarwater, vooral midden in de straat is zeer gevaarlijk. Na de ontdekking van kaap Hoorn door de Nederlanders, Schouten en Le Maire wordt deze minder gevaarlijke weg meestal gekozen. FURET.

Binnenlandsche berigten.

Paramaribo, den 13 October 1854.

Bij Gouvernements resolutie van heden No 1425, is, aangezien Zijne Excellentie de Gouverneur zich voor eenige dagen van de stad verwijdert, de Heer Procureur Generaal, als Oudste Lid van den Kolonialen Raad, belast geworden met de behandeling der dagelijksche zaken, gedurende Zijner Excellentie's afwezigheid.

Paramaribo, den 9 October 1854.

Bij Gouvernemens-resolutie van den 7n. dezer maand No. 1393a is:

1. Aan J. P. Haase Jr., op het daartoe door hem gedaan verzoek, verleend *eervol* ontslag als Brandmeester;

2. Benoemd:

a. Tot *Brandmeester*, de Onderbrandmeester A. van Melsem.

b. Tot *Ondr-Brandmeester* J. F. Hanssen en W. K. Schlichte.

Transporten.

Den 2 October 1854. Jacob Nassij aan J. N. de Mesquita, zich schrijvende J. N. Eckhardt de Mesquita, van het Huis en Erf, verdeeld in *drie* Kamers aan de *Watermolenstraat*, N. W. La. La. A No 185*a*, *b* en *c*. O. W. La. A No. 136.

Den 5den. Pierre Coenraad Stuger aan F. S. Kusten, van het Huis en Erf aan de *Hoogestraat*, N. W. La. E No. 330 O. W. La. D. No. 64.

Den 9den. Jacques Johan Beck aan H. M. Bergum ook wel genaamd H. Bergum, van het Erf en de daarop staande Gebouwen aan de *Weidestraat*. N. W. La. D No. 73 O. W. La. D No. 273.

Idem. A. Salomons, Vendumeester, aan S. van Praag, van het Erf met de daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat* N. W. La. E. No. 231, O. W. La. D No. 461.

Idem. M. H. Emanuels aan M. J. Heijmans geb. Heilbron, van het Huis en Erf aan de *Knuffels gracht* N. W. La. A. No. 234 O. W. La. B No. 151*b*.

Idem. Ernst Carel Martzilger aan A. Christie, van de pl. *Twijfelachtig* cum annexis, gelegen aan de rivier *Cottica*.

Paramaribo, den 9 October 1854.

Op Woensdag den 18den dezer, des namiddags ten *vier* ure, zal de Curator en Weesmeester bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester A. Salomons publiek doen verkoopen:

De *Nalatenschap* van wijlen Mevrouw J. F. Labadie wed. Mr. P. Sichterman, en de *Goederen* gevonden in de boedels M. M. Lopes. en toebehoorende aan wijlen den minderjarigen J. P. E. Beltrum, bestaande in *Lijfkleederen, Meubelen* en andere *Huisraden*; alsmede: Eenige *Gouden en Zilveren Zakhorologien* toebehoorende tot de nalatenschap van wijlen W. Rac Macdonald.

Voorts de slavinnen *Margaretha* en haren zoon *Herman Cornelis*, aankomende de minderjarigen P. M. J., G. F., en A. A. Sichterman en *Josephina*, toebehoorende den boedel J. M. van Huisduinen.

Alsmede:

De Goederen gevonden in de volgende desolate boedels als;

Denis Bruno, Peter Simmons en G. Bauer.

En vermits in laatstgem. drie boedels tot dusver geene genoegzame goederen aanwezig zijn zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 13 October 1854.

☞ Bij de dagvaarding van den Exploicteur bij het Geregtshof, voor de præ et concurrentie rollen te houden op Vrijdag den 17 November 1854 voorkomende in ons vorig nummer, is abusivelijk niet gemeld de oproeping der Crediteuren.

Van den boedel Isaac Caddell, wegens het provenu van de op den 23n. Junij 1854, bij executie verkochte plant. *de Zwarigheid* cum annexis, gelegen aan het gedolven kanaal der *Vredenburgerkreek*, voor de *helfte*, aangekomen hebbende den boedel Isaac Caddell voornoemd.

Van den boedel Isaac Cadpell, wegens het provenu van de op den 23n. Junij 1854, dij excutie verkochte plant. *Harmonie* cum annexis, gelegen aan aan het gedolven kanaal der *Vredenburgerkreek*, aangekomen hebbende den boedel Isaac Caddell voornoemd.

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.